

Pál apostol szolgálata

Köszöntés: „Szeret az Úr, azért nincs még végünk, mert nem fogyott el irgalma: minden reggel megújul. Gondolt ránk megaláztatásunkban, mert örökké tart szeretete. Nagy a te hűséged!” (JerSir 3,22-23; Zsolt 136,23). Ámen.

Gyülekező ének: 270:1-3: „Légy csendes szívvel és békével...”

Fennálló ének: 151: „Uram, Isten siess...”

Fő ének: 475: „Imádkozzatok és buzgón kérjetelek...”

Előfohász: „De én, az Úr vagyok a te Istened Egyiptom óta. Nem ismerhetsz rajtam kívül Istent, nincs más szabadító, csak én.” (Hós 13, 4) Ámen.

Lekció: Apostolok Cselekedetei 27, 9-26

„Mivel pedig közben sok idő telt el, és a hajózás is veszedelmessé vált, hiszen a böjt is elmúlt már, Pál figyelmeztette őket: Férfiak, látom, hogy a további hajózás nemcsak a rakományban és a hajóban okozhat nagy kárt, hanem életünket is veszélyezteti. De a százados inkább hitt a kormányosnak és a hajótulajdonosnak, mint annak, amit Pál mondott. A kikötő nem volt alkalmas a telelésre, ezért a többség úgy döntött, hogy továbbhajóznak onnan, hátha eljutnak Főnixbe, ahol áttelelhetnek. Ez Kréta egyik kikötője, amely délnyugat és északnyugat felé néz. Mivel pedig enyhe déli szél kezdett fújni, azt hitték, hogy megvalósíthatják elhatározásukat, felszedték tehát a horgonyt, és továbbhajóztak Kréta közelében. Nemsokára azonban a sziget irányából lecsapott az Eurakvilónak nevezett szélvihar. Mikor az magával ragadta a hajót, úgyhogy nem tudott a széllal szemben haladni, rábíztuk a hajót, és sodortattuk magunkat vele. Amikor egy kis sziget, Klauda szélárnyékos oldalára befutottunk, nagy nehezen ugyan, de meg tudtuk tartani a mentőcsónakot. Miután ezt felvonták, óvintézkedéseket tettek: alul átkötötték a hajót, és mivel féltek, hogy a Szirtisz tengeréből zátonyaira futnak, a horgonyt leeresztették, és úgy sodródtak tovább. A vihar hevesen hányt-vetett bennünket, ezért másnap kidobálták a hajóterhet, harmadnap pedig a hajó felszerelését dobálták ki saját kezükkel. Mivel pedig sem a nap, sem a csillagok nem látszóttak több napon át, és erős vihar tombolt, végül elveszett megmenekülésünk minden reménye. Minthogy már sokat éheztek is, Pál felállt közöttük, és így szólt: Az lett volna a helyes, férfiak, ha rám hallgattok, és nem indulunk el Krétából, hogy elkerüljük ezt a veszélyt és ezt a kárt. Én azonban most is azt tanácsolom nektek, hogy bizakodjatok, mert egy lélek sem vész el közületek, csak a hajó. Mert ma éjjel elélem állt annak az Istennek az angyala, akié vagyok, és akinek szolgállok. Ez azt mondta: Ne félj, Pál, neked a császár elé kell állnod, és Isten neked ajándékozta

mindazokat, akik veled vannak a hajón. Ezért bizakodjatok, férfiak! Én hiszek az Istennek, hogy úgy lesz, ahogyan nekem megmondta. Egy szigetre kell kivetődnünk.“

Előima

Halld meg Uram, hangomat, hozzád kiáltok! Könyörülj rajtam, hallgass meg Istenem! Jézusom, szívemnek öröme, erősítsd meg gyermeked, és tedd győztessé, akit véred árán megváltottál. Adj nekem új életet, hogy mindenkor keresselek, ha elhagy bátorságom. Áraszd ki rám Szentlelkedet, Aki szeretettel tölti el szívemet, hogy hűségesen kitartsak melletted életemben és halálomban, mert nem a magamé vagyok, hanem az én hűséges Megváltómnak, a Jézus Krisztusnak tulajdona. Szabadíts meg a gonosztól, adj imádó szívet, hogy lényegre törő Igéd elérje bensőmet, és segíts el arra a hajóra, ahol Téged, Atya, Fiú, Szentlélek Isten, mindörökké áldjalak a szentek közösségében. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 378:4: „Világosíts meg minket...”

Textus: Apostolok Cselekedetei 27,25

„Ezért bizakodjatok, férfiak! Én hiszek az Istennek, hogy úgy lesz, ahogyan nekem megmondta.“

Ünneplő Keresztyén Gyülekezet, Kedves Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Pál apostol, a nagy utazó, aki mögött már van pár hajóút, tudja, hogy a szokás szerint mikor jár le a hajózás ideje. A hajózás ugyanis az engesztelési ünnep végéig tartott. A hajó urai mégis merték vállalni az út további részét, hogy az értékes rakománnyal megérkezzenek Itáliába még a tél beállta előtt. Pál beszéde feltűnő. Miért szól hozzá? Nem tartozik missziói megbízatásához, Ő csak egy fogoly, saját személyére nézve pedig meg volt a személyes ígérete az Úrtól, hogy Rómába jut. Pál azért szól, mert hisz. Pál azért szól, mert egybekapcsolja magát az egész utazó közönséggel. Nem kívülálló a hajón, hanem annak szerves része. Tetterős segítőként lép fel. Ez a hajó képezte kicsiben a népek nagy családját, az ő munkamezejét.

Első üzenete Isten Igéjének éppen ez. Sehol sem lehet kívülálló a keresztyén ember. „Nem az én dolgom, nem tartozik rám, nem érdekel.” – ilyen kicsinyes kifogások nem képezhetik szolgálatunkat. Dehogynem, amikor a világot

összeomlás fenyegeti, Jézus Krisztus tanúja hintse az igazságot és világítson az Ő vezetése által. Az Úr szolgája öntsön bizalmat, nyugtasson és bátorítson ott, ahol minden veszni látszik. Pál tudása is Isten Igéjéből származik, mint minden emberi tudás is. József, Salamon, Dániel bölcsessége Istentől származott. Az Úr angyalának látogatása annak a bizonyítéka, hogy a Küldőnek van szava a küldöthöz. Pál bölcsessége is Istentől származott. Azonban a többség döntött és a körülmények is kedvezőek voltak. A hajótulajdonos, a kormányos és a többség a hajózás mellett döntött. A déli szél segíti útjukat. Drága testvérek! Milyen fájdalmas csak a körülményekre hagyatkozni. A megfelelő pillanat ma még kedvező, de a holnapi Eurakviló elsodor és elveszít. Mindennek rendelt ideje van. Az Úr Lelke tanít ma is, és akik Isten Fiai, azokat nem lehet megteveszteni déli szelekkel és kedvező körülményekkel, mert a szél fúj, nem tudjuk, honnan jön és hová megy. Drága testvérem! A körülményeid vagy Krisztus határozza meg döntéseidet? Befolyásol a tehetős ember véleménye? Magával ragad a többség döntése? Elveszít vagy megtart az Úr? Krisztus nélkül minden elvész. Jónás a hajó aljában aludt. Pál és fogolytársai azonban mindent megtettek, hogy segítsenek. Ez a nagy baj a 276 utas hitbeli iskolája volt. Pál ekkor is Istenbe kapaszkodik. Átharcolja az éjszakát. Megharcolja félelmét és csüggedését. Pál apostol a hit harcosa. Ott marad a hajón. Nem adja fel. Nem lép ki. Nem mondja azt: „Én megmondtam, hogy ez lesz!” Nem hátrál, hanem bizonyosságot tesz a hit erejéről és valóságáról. Az ő szemrehányása nem sérteni és sértegetni akar, hanem világossá teszi a nagy különbséget az emberi okoskodás és az isteni bölcsesség között. Pál a hitről úgy beszél, mint helyes fogékonyságról. Az evangélium az a kapaszkodó, amely az emberi tudatlansághoz és tehetetlenséghez hozzá ragasztja a reményt. Nincs bennük vallásosság, de dermedt kétségbeesés igen. Ezért Pál nem bűnbocsánatot hirdet, hanem bizakodást. Pál úgy lép fel, mint aki kétség kívül bizonyítja hitét. A biztos pusztulással szemben is biztat. Drága testvérem! Jó reménységgel lenni a

reménytelenségben, áldás, még hozzá Isten áldása! Amikor a saját hajód megterhelt gályává (207. dicséret) formálódik, akkor mond ki te is: „Hiszek rendületlenül.” Pál bizakodásának az alapja: egyetlen lélek sem pusztul el közületek, hanem csak a hajó. A hajó elpusztul. Az emberi összetörik. Amiért emberileg megérte, az odavész, de ti nem. A hajó elpusztul, de a közösség túléli. Az a hajó, amelyben Krisztus jelen van, megmarad. Még az alvó Krisztus jelenléte is áldás. Ahol Krisztus a hajótulajdonos, ahol Krisztus a kormányos, ott nem vész el az élet, mert Jézus megtámogat. *„Hol van a ti hitetek?”* – kérdez ma bennünket az a Jézus, amikor mi csak a hajóra és a benne lévő hömpölygő vízre gondolunk. A csüggedő tanítványok sorát képezzük, vagy biztatjuk a népek tengerében élőket, hogy imádkozzatok és buzgón kérjétek? Csüggedő lélek van elég, de vajon bizakodó életünk táplál másokat? Él közöttünk és bennünk Krisztus? Csüggedésből jelesek vagyunk, de ismerjük a lüktető erőt, a víz meríteni drága helyet és a forrást? Nem mindegy, hogy KIVEL ülünk még a pusztulás hajójában sem. Nem mindegy, hogy KIBEN élünk, mozgunk és vagyunk.

Pál hajóról hajóra száll, az elsüllyedt hajóból a mentőcsónakba, épp ezért bizakodó. Az Úr szólt hozzá, megerősítette ígéretét, amit továbbadott. Isten ajándéka az egész legénység, mind a 276 személy a hajón. Isten válasza ez, mert a választottakért megrövidülnek a napok. A választottakért megtörténik a csoda. Az Istenről szóló bizonyágtétel megtöri a gyötrő sötétséget és a hallgatást. A nagy tervek, a többség szava után érkezik az igazi meggyőződés, a fidúcia, az Isteni tervnek be „kell” teljesülnie. Hitünknek egészen az isteni „kell”-ig kell eljutnia. Isten ajándéka, életünk kegyelem, önérdemünk nincs. Pálért mind megmenekülnek a biztos haláltól. Pál volt az evangélium hordozója a pogány világ felé. Pál megtanulta és megtanítja mind a 276 lélekkel, ebben a sorsközösségben hittel felismerni az isteni lehetőséget. A hit az a győzelem, amely legyőzte a világot. Mélyebb értelme van a hitnek, mint a látszatnak. Aki győz... - így szólt Jézus Pál apostolon keresztül. Az Istenbe vetett hit győzi le az emberi

csüggedést. Pál mondanivalója erőteljes, mert nem magára épít, hanem a cselekvő Istenre. Pál továbbmegy és továbblép. Amit Isten megmondott, az beteljesedik: „Egy szigetre kell kivetődünk.” A beteljesedett hit ajándékai. Zákeus életében így olvassuk: *„Ma lett üdvössége ennek a háznak, mivel ő is Ábrahám fia.”* (Lk 19,9) Az emmausi tanítványok életében így jegyezte le Lukács: *„Még abban az órában útra keltek, és visszatértek Jeruzsálembe, ahol egybegyűlve találták a tizenegyet és a velük levőket.”* (Lk 24,33) A 38 éve beteg ember életében János így fogalmazta meg: *„És azonnal meggyógyult ez az ember, felvette az ágát, és járt.”* (Jn 5,9) Lázár testvére, Márta pedig ilyen bizakodó üzenetet nyert: *„Nem mondtam-e neked, ha hiszel, meglátod az Isten dicsőségét.”* (Jn 11,40) Krisztus a támpont. Krisztus, Aki a fényes hajnalcsillag. Krisztus világossága, az Ige világossága ma is szemlélteti velünk, hol állunk, hová tartunk, és merre visz az utunk. A vesztünkbe rohanunk vagy épp a megmenekülés ösvényén járunk? Életünknek ereje az Úr, Aki nem a többség, hanem a kevesek hite által sok embernek segítséget és szabadulást hirdet. Pálnak volt mondanivalója. Neked van mit mondanod a közösségnek? Tanúságos ma elrebegni Túrmezei Erzsébettel együtt 1971-es tapasztalatát és megcselekedni a reménytelenség közepette is a reménység evangéliumát: *„Afrikából Európa felé útban a gép. Luanda fölött viharba kerül. Villámok cikáznak szüntelenül, és egyre mennydörög. Új és új leszállási kísérlet. Egyik sem sikerül. S a gép többször nagyot zuhan. 'Nyugalom! Nincsen ok az aggodalomra!'- hullnak a rémült szívekre bizonytalan, erőtlen biztatások. Bekapcsolják a harsány beat-zenét, felszolgálják a legerősebb italokat. És a légi kisasszony szétosztja a tenger felett a mentőöveket. Percről-percre nő a félelem. Lelkészházaspár ül a gépen, s az asszony odasúgja hirtelen: 'Most már nincsen több mondanivalójuk. Nekünk sincs?' A férfi feláll csendesen: 'Imádkozzunk, testvérek! 'Köszönöm!' - nyújtja kezét a pilóta, amikor Las Palmasban földet érnek. Sokszor úgy éreztem, rajta vagyunk mi mind, minden világrész minden embere, ezen a veszedelemben, viharba került gépen. Egész világunk rajta van. Kiszállni nem lehet, s talán leszállni sem. 'Nyugalom! Nyugalom!'*

Kábító italok és zsongító zene... De a szíveken félelem-bilincs. És valamit mondani kellene... Bent egy titkos hang kérdez csendesen: 'Most már nincsen több mondanivalójuk. Nekünk sincs? Nekünk sincs? Nekünk sincs?!' Most, amikor a pillanatok öröklétet érnek, van-e aki feláll, és elkiáltja a viharokkal küzdő világ-gépen: 'Imádkozzunk, Testvérek!'"

Pál apostol felállt, de vajon te, drága testvérem, hogy mondod el: Bizakodjatok, férfi- és asszonytestvérek? Ámen.

Utóima

„Hű az Isten, aki elhívott titeket az ő Fiával, Jézus Krisztussal, a mi Urunkkal való közösségre.” (IKor 1, 9)

„Halld meg, Uram, hívó hangomat! Könyörülj rajtam, hallgass meg!” (Zsolt 27,7)

„Mutasd meg hatalmadat, jöjj segítségünkre! Istenünk, újíts meg bennünket! Ragyogtasd ránk orcádat, hogy megszabaduljunk!” (Zsolt 80,3b-4)

„Hiszen kegyelemből van üdvösségetek hit által, és ez nem tőletek van: Isten ajándéka; nem cselekedetekért, hogy senki se dicsekedjék. Mert az ő alkotása vagyunk, akiket Krisztus Jézusban jó cselekedetekre teremtett, amelyeket előre elkészített Isten, hogy azok szerint éljünk.” (Ef 2,8-10)

„azokat választotta ki az Isten, akik a világ szemében nem előkelők, sőt lenézettek; és a semmiket, hogy semmikké tegye a valamiket; hogy egyetlen ember se dicsekedjék az Isten színe előtt.” (IKor 1,28-29)

Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok: Mi Atyánk...

Adakozás: „Kicsoda elég bölcs, és ki tudja megmagyarázni a dolgokat? A bölcsesség derűssé teszi az ember arcát.” (Préd 8,1)

Áldás: „[Isten] velük fog lakni, ők pedig népei lesznek, és maga Isten lesz velük.” (Jel 21,3) Ámen.

Záró ének: 67: „Úr Isten áldj meg jó voltodból...”